

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

VI premis Miramar a la creativitat audiovisual

Palau del Parlament, 27 de juny de 2014

La presidenta

Senyores i senyors, unes paraules de cloenda en aquest acte de la sisena edició dels premis Miramar a la creativitat audiovisual.

En primer lloc, vull felicitar el consell assessor de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya per aquesta iniciativa, perquè crec que és una bona iniciativa i ens interessa a tots que es mantingui. D'una banda, perquè serveix per reconèixer una trajectòria professional. Acabem d'escoltar les paraules d'Antoni Serra, que ens ha demostrat, no solament amb les seves paraules avui, sinó amb tota la seva trajectòria professional, una gran vocació pel periodisme, i a més un gran coneixement, i una gran estima, del país. És un exemple del que jo en diria "periodisme de qualitat", d'un periodisme en majúscules a qui els joves que avui heu rebut el premi o que heu estat finalistes us ha de servir d'experiència. És important mirar enrere, perquè la nostra història és important. Si volem anar cap al futur, hem de mirar enrere, veure d'on venim i qui som. I en l'àmbit del periodisme i dels mitjans audiovisuals és molt important tenir en compte la personalitat, la vocació i la professionalitat d'alguns dels nostres grans periodistes. D'altra banda, aquest premi permet des de fa sis anys un acte de reconeixement a la creativitat i la innovació dels joves, noies i nois, homes i dones, d'entre setze i vint-i-dos anys, de diverses escoles de ciències de la informació, fet que demostra que el periodisme que feu té connotacions diferents a les del periodisme d'abans.

El premi té un nom, un nom que per a alguns de nosaltres –no puc dir molts, perquè aquí veig moltes cares joves– té connotacions que vénen de lluny. Miramar evoca una època important de la nostra vida col·lectiva, com a país; l'època d'una televisió pionera que buscava emergir políticament, tecnològicament i culturalment, una televisió que va començar als estudis de Miramar l'any 1959 i hi va ser fins al 1983. Recordo quan començava l'emissió i sortia José Luis Barcelona dient: "Bona tarda des d'aquest balcó del Mediterrani", referint-se a la muntanya de Montjuïc. I

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

me'n recordo molt perquè llavors, l'any 59, 60, només hi havia una televisió, i a Catalunya teníem la televisió de Catalunya. Després, els estudis de Televisió Espanyola a Catalunya van passar a Sant Cugat. Justament l'any passat vam complir el trentè aniversari de les emissions de Televisió Espanyola a Catalunya des dels estudis de Sant Cugat. Per tant, felicitats a Televisió Espanyola a Catalunya, no solament per aquests premis, que són un exemple, sinó per tot el que ha fet durant aquests més de cinquanta anys, amb una manera de fer amb moltes connotacions positives: assumint un risc, volent fer coses noves, insistint en una forma per arrelar a la societat i el territori i apostant per la qualitat.

Mirar enrere i constatar el que es va poder fer malgrat les turbulències d'aquells temps ens obliga moralment a no abaixar la guàrdia de l'autoexigència. Per això són encertats, aquests premis a l'excel·lència, la creativitat i el talent, com ho és que els porti a terme el consell assessor de Radiotelevisió Espanyola a Catalunya.

Els mitjans audiovisuals tenen avui un caràcter estratègic i central. El tenen en qualsevol societat, però singularment en la Catalunya del 2014.

Aquest premi, convocat anualment des del 2008, és molt important que es mantingui, que en garantiu la continuïtat. Perquè és un acte d'afirmació i reivindicació del bon periodisme i de la producció audiovisual de qualitat.

Vull fer uns comentaris molt breus dels premis que avui han estat lliurats. En primer lloc, vull felicitar tots els finalistes. Vull felicitar també el senyor Buenaventura Hernández, pare de Marc Hernández, guanyador en la categoria de ràdio i que, tal com ens ha explicat al seu 'Esperit aventurer', és a Noruega, on va anar a provar aquella experiència que ens ha volgut mostrar amb el seu programa. Realment té un bon títol, aquest treball, i demostra moltes ganes de sortir-se'n, ganes d'esforçar-se, il·lusió per viure. Crec que això és important, importantíssim, per a qualsevol persona de qualsevol edat, però sobretot per a la gent jove. Sempre diem que hem de tenir l'esperit jove. I quan ho diem és perquè pensem que els joves són gent amb il·lusió, amb ganes de tirar endavant, amb iniciativa, amb creativitat. En aquest cas el Marc ho ha demostrat. Moltes felicitats. Espero que avui, per 'WhatsApp' o qualsevol altre mitjà tecnològic, li feu arribar la nostra felicitació.

També vull felicitar els finalistes en la categoria de televisió i els dos equips premiats. Pel que fa a 'Especials', és un bon curtmetratge, fet amb un sentiment

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

que es trasllada. Crec que això és molt important, ja que de vegades pots tenir un gran paisatge, o una bona entrevista, i creure que arribes a la gent, però no hi arribes, perquè des de fora es veu fred. El periodista pot creure que ho ha fet molt bé, i tècnicament potser sí, que ho ha fet molt bé, però crec que aquest documental vostre destil·la sensibilitat, emocions, que, precisament, atès del que tracta, és el que necessitava a l'hora de transmetre primer la voluntat de les parelles d'adoptar fills i després la necessitat que els nens tinguin una família. I això ho heu sabut transmetre en molt pocs minuts. Per tant, moltes felicitats, i seguiu endavant. No us penseu que pel fet de tenir un premi ja heu fet la feina, sinó que aquest premi ha de ser l'inici de la vostra feina futura. Això també va per al Marc, a qui el premi hauria de servir per intentar tornar i fer la seva feina aquí.

I, després, respecte a 'Eleutheromania', fins al final no hem vist el que volia dir. Realment, però, està molt bé, perquè amb una conversa, i amb el pensament d'una persona, ens va explicant que s'ha d'arribar fins al final passi el que passi, i el final és francament bo. També ha estat una bona iniciativa amb què heu demostrat el vostre talent. Moltes –moltes– felicitats, i, com als altres, us demano que continueu al peu del canó, que continueu amb aquesta vocació i amb aquest esperit de treballar junts, perquè la suma és sempre important.

També vull felicitar els vostres professors, o els vostres tutors, que alguna cosa deuen tenir a veure amb la manera que heu dut a terme els vostres projectes. Una de vosaltres ha dit que amb el vostre treball heu sabut treure l'ànima. I és veritat. Hi heu demostrat els vostres sentiments, cosa que és molt important en el món del periodisme i els mitjans audiovisuals.

I abans de parlar de la figura d'Antoni Serra i Camarasa, m'agradaria fer un comentari sobre això que ha explicat la directora de Televisió Espanyola a Catalunya que quan la seva filla li va dir que volia estudiar periodisme li va contestar: "Ja comencem malament." Perquè, certament, el futur pot semblar una mica nebulós, però veient les vostres cares penso que és positiu. Entenc, però, la senyora Bordas, perquè quan un dels meus quatre fills em va dir que es volia dedicar a la política també li vaig contestar: "No sé si és el millor moment." No em va fer cas, però. Per tant, crec que també és llei de vida que els nostres fills facin precisament el que nosaltres no volem que facin. És així. La majoria de les persones decidim què fem guiats pel nostre sentiment, les nostres emocions. I ens podem equivocar, però penso que l'important és que tinguem les idees clares i ganes d'adaptar-nos, i possibilitats, que en l'àmbit dels mitjans audiovisuals i del

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

periodisme segur que milloraran, com també en l'àmbit de la política. Així ho desitjo.

Permeteu-me, ara sí, acabar amb unes paraules sobre el nostre premi d'honor. Normalment, Antoni, en els actes d'aquestes característiques, a què assisteix gent que potser no ha estat mai al Parlament, els explico on són. I avui, que havia pensat deixar-ho per al final, ja no ho hauré de fer, perquè tu ho has explicat molt bé, i a més amb experiències pròpies. Fa pocs dies, en aquest mateix auditori vam fer un acte sobre l'exili republicà. Llavors vaig explicar que dels vuitanta-cinc diputats que teníem l'any 32, cinquanta-nou es van exiliar. Cinquanta-nou. I dos dels que van tornar els vas entrevistar.

El 1932, amb la Generalitat republicana, el president Macià i l'ajuntament de Barcelona van convenir que aquest edifici deixés de ser museu municipal i es convertís en la seu del Parlament. Inicialment, però, no era un palau. Era un arsenal. Després de la desfeta del 1714, de què enguany commemorem el tricentenari, Felip V va ordenar construir una ciutadella per reprimir el poble català. En aquesta ciutadella hi havia molts edificis, dels quals només es conserven aquest i els dos del davant. Aquest, però, no era un palau, inicialment, sinó que s'hi va convertir al cap de cent cinquanta anys. Abans era, com deia, l'arsenal, l'edifici militar per excel·lència de la ciutadella. El 32 va esdevenir la seu del Parlament, i ho va ser fins al 39, quan les nostres institucions van ser abolides. El 1980 va tornar a ser la seu del legislatiu català, on els diputats, tots des dels seus projectes ideològics, treballen per Catalunya; treballen, debaten i controlen l'acció del govern per millorar les condicions de vida de tots els catalans. Aquesta és la casa de tots els catalans. I m'ha agradat, la referència que el senyor Serra ha fet sobre el Parlament que ell va conèixer.

Com heu vist, és un periodista consagrat, vocacional, un professional del periodisme que ha tingut la doble virtut d'estar preparat i tenir una gran vocació. Ha deixat una empremta de qualitat tant a la ràdio, des que va entrar a Ràdio Nacional d'Espanya el 1959, com a la televisió, mitjà en què es va iniciar el 1965. De la seva etapa a Ràdio Nacional cal destacar que va posar en marxa més d'una trentena de programes. Al vídeo ens han parlat d'uns quants, d'Un millón para el mejor', *'Cantando en catalán'* o *'Vivir en Barcelona'*. I de Televisió Espanyola podem recordar *'Giravolt'*, que va comportar un canvi important, perquè no era només un programa de reportatges freds, sinó que n'intentava fer amb contingut des del punt

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

de vista social. I ho vas aconseguir. No recordo si era al vídeo o si has estat tu mateix que ens has parlat de l'assalt al Banc Central.

També s'han esmentat tots els premis que ha rebut. I per a mi, com a presidenta del Parlament, és un honor lliurar-te aquest amb què avui ets novament distingit, com ho és que avui siguis amb nosaltres com a convidat, i no treballant com a periodista.

Moltes gràcies per la teva vocació, per la teva experiència, per la feina que has fet, sobretot en moments molt difícils. Has parlat de la transició política. Abans vam viure uns anys molt foscos, en què la premsa, la televisió i la ràdio van fer un paper molt important, i tu eres d'aquelles persones que en moments difícils donaven la cara i sabien explicar el que s'havia d'explicar.

S'ha dit que el periodista ha de tenir vocació i honestedat. Això és important. S'ha d'informar, i per ser un bon informador s'ha de tenir una bona formació. Vosaltres teniu la possibilitat i les capacitats per estar ben formats. També des del punt de vista ètic i moral. I com a futurs periodistes us demano que seguiu l'exemple de professionals com Antoni Serra, que des del primer dia, des dels dinou anys i fins als cinquanta-vuit, va exercir amb tota la fermesa i vocació la professió del periodisme.

Res més. Moltes gràcies a tothom.